

๑ อัญชยมขมโลกก็โศกสร้อย
กะคนถ้อยสดเส้อมสาธารณเสย
เมอมลนมลมนแลบดินเลย
เน่าน้วนัยน้ำมนต์พันปรนเปรอ

พิชวาทอนาถจิตพิศหวาน
สัตว์หมาสามัญเสมอ
ธุระจารทุจริตประจำกลอ
เกินเพยอเพียรพำความจำเริญ

แสวงสว่างทางลัดขจัดทุกข์
กลัวกลานคลุกเกลอขย้งงานสรรเสริญ
อกมิตรมอันตรายอัคราเกิน
เปลอผลาญเพदनินิรยุคนันตรีบ

หวาดเปรตวิปริตนิมิตผุด
สังคมทรุดเส้อมทรมสังามศรี
และเหลวสุตศึรยะเชิดว่าเลิศช
มากกระลิมกระดูนอาตุรไป

จะเกิดแก้วกำฟ้าก็คราน
วาน ว่าที่พระชีวหา มาอาศัย
คงลาโกศโลกันตร์อันบรรลย
สวรรคใหม่เสวยโมกขนิพพาน ๙

บท

สรรเสริญ

ดิน

หามะเต็ง